

Qui té la clau de TV3?

EL TEMPS

Després de quatre anys de persecució, Francisco Camps va aconseguir que el 17 de febrer del 2011 el senyal de TV3 deixara de rebre's a les llars valencianes. Un any després, l'escenari polític ha canviat i el promotor d'aquell assetjament ja no hi és. Tanmateix, l'etapa de distensió en les relacions catalano-valencianes que sembla haver inaugurat Alberto Fabra no ha donat cap fruit en aquest àmbit: TV3 encara no es veu i les multes contra Acció Cultural són vigents.

A casa de Roberto M. acabaven de veure el *Telenotícies*. Com que era dijous, van decidir de no canviar de canal per a saber el pronòstic meteorològic per al cap de setmana. Si les temperatures no eren molt baixes, Roberto tenia pensat d'eixir a fer una passejada per la muntanya. Però de cop i volta la pantalla es va fondre a negre. "Primer pensàrem que es tractava d'un problema amb l'aparell de la TDT, que ens havia fallat més d'una vegada –explica Roberto–. Era una punyeta, perquè volíem veure el *Polònia*, però no hi vam donar importància. No fou

fins l'endemà al migdia que el nostre fill ens va dir que s'havia assabentat, pel Facebook, que el senyal de TV3 s'havia apagat per sempre més."

Ha passat un any des que Acció Cultural del País Valencià (ACPV) es va trobar obligada a tancar els repetidors que reemetien el senyal de TV3 en territori valencià. L'apagada fou, exactament, a les 21 hores i 37 minuts del vespre del dijous 17 de febrer. La mesura significava una victòria de Francisco Camps, el president que, durant quatre anys, havia fet de l'anorreament de TV3 i la persecució d'Acció Cultu-

ral un objectiu personalíssim. L'entitat cívica va suportar els expedients administratius i les multes desproporcionades mentre va poder, però quan, en un tripijoc legislatiu, el Consell va introduir un canvi pel qual si ACPV no tancava els repetidors rebria una multa mensual de 120.000 euros, l'entitat que presideix Eliseu Climent va haver de dir prou. Conseqüentment, va haver de tancar els repetidors que abastaven les comarques de València i Castelló (els d'Alacant ja havien estat precintats per ordre judicial dos anys abans). A partir d'aquell moment, després de 26 anys

d'emissió quasi ininterrompuda. TV3 desapareixia de les cases valencianes, no pas de resultes de cap raó tècnica, sinó per pur entestament d'un responsable polític.

Aquest divendres es compleix un any d'aquella apagada. En aquests dotze mesos, el panorama polític ha canviat força i també les possibles alternatives per a resoldre un problema creat artificialment. La dimissió de Francisco Camps, sobretot, i la victòria electoral de Mariano Rajoy obrin un nou panorama per als qui persegueixen la restitució del senyal de TV3 al País Valencià. Fa un any, l'entossudiment de Camps contra ACPV i la televisió catalana obligava a explorar i explotar la via del parlament espanyol a Madrid. Ara, en canvi, la majoria absoluta del PP i el nou tarannà imprès per Alberto Fabra

La Diputació de Castelló ha aprovat una moció per a demanar al govern Rajoy que done suport a la ILP

fan albirar una possible eixida per la via del pacte entre València i Barcelona. Tant a través d'una via –aprovar la iniciativa legislativa popular “Televisió sense fronteres” al congrés espanyol– com de l'altra –signar un acord de reciprocitat– els valencians podrien recuperar, *de facto*, el senyal de TV3.

Siga com siga, cal prendre en consideració que la qüestió es planteja –a València, Barcelona o Madrid– en un context en què les urgències financeres de les administracions i les retallades socials monopolitzen les preocupacions polítiques i el debat públic. Al marge d'aquesta consideració, vet ací les possibles vies que permetrien la recuperació, més tard o més prompte, del senyal de TV3.

Solució A: la ILP. L'alternativa que més garanties ofereix és l'aprovació de la iniciativa legislativa popular (ILP) “Televisió sense fronteres”. La ILP fou la gran aposta d'ACPV en veure que la Generalitat Valenciana entrebancaria tant com podria l'emissió de TV3 i que, en aquell moment, la llei no establia res amb relació a l'emissió de canals de televisió autonòmics en territoris limítrofs. Es tractava, doncs –i es tracta–, de modificar la legislació estatal per tal de fer legals les emissions televisives en un mateix idioma procedents d'unes altres comunitats autònomes. D'arguments per a justificar el canvi legislatiu, Acció Cultural en va trobar de ben notables. En primer lloc, a la Constitució espanyola, que estableix (a l'article 3) el principi de protecció del pluralisme lingüístic. En segon lloc, a la Carta Europea de la Llengües Regionals o Minoritàries, que preveu (article 11) que els poders públics han de garantir “la llibertat de recepció directa de les emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en una llengua regional o minoritària”. Armat el corpus legal, calia assolir prou suport civil perquè

una ILP fora tinguda en consideració al parlament. Dit d'una altra manera: calia que 500.000 persones signaren a favor d'aquesta causa. Pas a pas, el miracle va prendre cos: el 22 de juny de 2010, ACPV presentava a les Corts espanyoles les 650.651 que avalaven la ILP El setembre del 2011, després de superar el recel dels socialistes (que la van deixar encallada durant tretze mesos) i aconseguir l'abstenció del Partit Popular després de força negociacions per part d'ACPV, el plenari de les Corts admetia a tràmit la ILP “Televisió sense fronteres”, una fita que tres anys abans ningú no hauria imaginat assolir. Aquell dia, després de molts mesos de treball i incògnites, els defensors de TV3 començaven a veure-hi clar.

Tamnatéix, l'avançament electoral i la consegüent majoria absoluta del Partit Popular resitua les peces a sobre el tauler. Ara per ara, l'admissió a tràmit continua vigent, però falta saber en quina comissió s'abordarà el tema. Tamnatéix, tot apunta que la majoria absoluta del PP no afavoreix la ILP Per a Ricardo Sixto, diputat d'Esquerra Unida, els conservadors “no tenen voluntat política que el contingut de la ILP es mantinga”. Segons que diu Sixto a EL TEMPS, “no es pot descartar que el PP deixi morir la qüestió en el tràmit de la comissió, mitjançant la sol·licitud de terminis que eviten que arribe a concretar-se”. Joan Tardà, diputat d'ERC, es mostra “no optimista” respecte al futur de la ILP Creu que el PP farà servir l'actual crisi econòmica com a coartada per a relegar la qüestió de TV3 a un segon pla. Per a

CRONOLOGIA DE TV3

■ 1985

Acció Cultural promou, amb les donacions de milers de valencians, la instal·lació d'una xarxa de repetidors arreu del País Valencià per a reemetre el senyal de TV3.

■ Gener del 2007

La Generalitat Valenciana inicia un expedient administratiu sancionador contra Acció Cultural del País Valencià per la reemissió del senyal de TV3. La mesura del govern Camps comporta la imposició d'una multa (que finalment arriba a més de 800.000 euros) i l'ordre de tallar les emissions. ACPV s'hi nega.

■ Abril del 2007

300 persones impedeixen que la Generalitat

desconnecte el repetidor situat a la serra de la Carrasqueta (Xixona, Alacantí).

■ Octubre del 2007

Acció Cultural del País Valencià emprèn una campanya per a recollir donatius a fi de pagar les multes.

■ Desembre del 2007

Un diumenge a la nit, sense avisar prèviament, la Generalitat precinta el repetidor de la Carrasqueta. El senyal de Televisió de Catalunya s'apaga a les comarques del sud del País Valencià. El 28 de desembre, el govern de Francisco Camps tanca els repetidors d'Alginet i la Llosa de Ranes. La Costera i la Ribera Alta deixen de veure la televisió catalana.

JORGE CENCILLO/ARXIU

Joan Baldoví, diputat de Compromís, “el moment òptim per a aprovar la ILP era l’anterior legislatura, perquè el PSOE tenia la complicitat dels grups minoritaris”. Des de CiU, Montserrat Surroca apunta que la formació que ella representa “utilitzarà tots els mecanismes de negociació per a generar complicitats amb el PP i que prosperi la iniciativa”.

De moment, però, i contra les posicions més pessimistes, aquestes darreres setmanes la ILP ha aconseguit adhesions institucionals notables. A final de gener, la Diputació de Castelló va aprovar una moció que insta Mariano Rajoy “a donar suport al projecte de llei impulsat per la ILP ‘Televisió Sense Fronteres’”. Per a Vicent Sales, portaveu adjunt del PP a la Diputació de Castelló, la moció “vol dotar aquesta qüestió d’una miqueta de sentit comú”. “En ple segle XXI –apunta Sales, que també és regidor de Cultura de l’Ajuntament de Castelló de la Plana– no té sentit que puguem veure Al-Jazira i no la televisió d’una comunitat veïna amb què mantenim uns importants vincles culturals, lingüístics i afectius.” L’esclatxa oberta per la Diputació de Castelló desperta esperances per a Acció Cultural. “Quan ens vam embarcar en la ILP molta gent també ens va dir que no ens en sortiríem. I ens en vam sortir, amb escreix”, apunta Toni Gisbert, coordinador d’aquesta entitat cívica. En tot cas, apunta, “la ILP i el procés que ha seguit ha servit per a conscienciar la gent i mantenir viva la reivindicació durant quatre anys. Sense ILP, el tema ja s’hauria mort”.

Art i acció contra les multes

El colp que l’ex-president Francisco Camps va donar contra TV3 i Acció Cultural el gener del 2007 ha obligat l’entitat cívica que presideix Eliseu Climent a orientar tots els esforços en una doble direcció: d’una banda, a recuperar el senyal de la televisió catalana; d’una altra, a assegurar la pròpia supervivència. El preu que ha de pagar ACPV per haver-se negat a tancar els repetidors quan li ho va exigir, *manu militari*, l’administració valenciana ha estat alt. En concret, més de 900.000 euros, corresponents a tres multes i els posteriors recàrrecs.

Tanmateix, ACPV ja ha aconseguit pagar 456.000 euros. I ho ha fet gràcies a la resposta ciutadana arran de les diverses campanyes engegades per l’entitat. Milers de persones han fet donacions per a contribuir a pagar la multa. I el juny presentaren Art en Acció, una iniciativa en què han participat més d’una setantena d’artistes de tot el país que han donat un obra a ACPV per tal que qui vulga l’adquireisca. Entre els qui hi han contribuït hi ha Andreu Alfaro, Manolo Boix,

Obra donada per Jordi Teixidor.

Joan Genovés, Artur Heras i Xavier Mariscal. Fins ara, les obres disponibles podien veure’s a través de la web www.acpv.cat/artenaccio, però a partir del dia 23 de febrer es podran veure *in situ* en una exposició que acollirà l’Octubre Centre de Cultura Contemporània, a València. L’objectiu és incentivar la venda per a aplegar els 463.000 euros que falten per pagar. “Si no haguera estat pel suport de la gent, ja ens haurien embargat”, apunta Toni Gisbert, coordinador d’ACPV. De moment, l’entitat ha pogut convèncer Hisenda d’ajornar el pagament del que resta de sanció.

■ Gener del 2008

El tribunal contenciós-administratiu de Castelló denega l’entrada al centre reemissor del Bartolo (Vilafamés, Plana Alta). Mentrestant, s’organitzen mobilitzacions multitudinàries a Alacant i a Alcoi.

■ Tardor del 2009

ACPV impulsa la iniciativa legislativa popular “Televisió sense fronteres”, que promou l’aprovació d’una llei que legalitze les emissions de TV3 al País Valencià.

■ 17 de febrer del 2011

La Generalitat rebutja els recursos d’ACPV per a evitar el pagament de les multes i avisa l’entitat cívica que, si no deixa d’emetre immediatament, les sancions augmentaran fins a 120.000 euros

cada mes. El dijous 17 de febrer, a les 21.45 hores, deixava d’emetre’s TV3 al País Valencià.

■ 18 de febrer del 2011

Es produeix una reacció multitudinària i espontània a través de les xarxes socials. L’etiqueta #sensesenyal es converteix en *trending topic* als Països Catalans i a l’estat espanyol.

■ 21-26 de febrer del 2011

Milers de persones d’arreu del país es manifesten contra el tancament de TV3.

■ Setembre del 2011

El parlament espanyol admet a tràmit la ILP “Televisió sense fronteres”, que compta amb el suport de 651.000 signants.

ACPV

GENERALITAT VALENCIANA

Reunió, el setembre passat, entre Alberto Fabra i Artur Mas a Barcelona.

Solució B: reciprocitat. L'actual pantalla negra podria desaparèixer si els governs de València i Barcelona arribaren a un acord de reciprocitat, independentment de què passara durant el tràmit parlamentari de la ILP. Es tractaria de signar un acord pel qual Catalunya cedira uns canals perquè Canal 9 se sintonitzara en territori català i el País Valencià en cedira perquè TV3 es tornara a sintonitzar al sud de la Sénia. Tan simple com això.

Oficialment, aquesta alternativa és sobre la taula d'ençà que s'engegà tot aquest conflicte. Ara bé, la proposta de la part valenciana tenia trampa. Francisco Camps i el seu equip es van entestar a demanar un tercer múltiplex (una mena de freqüència dins la qual emeten fins a sis canals de TDT) per a possibilitar la cessió d'un canal a TV3, però amagaven que els dos múltiplex de què ja disposava eren infrutilitzats. De fet, un dels múltiplex que té només s'usa per a repetir els canals de RTVV. La coartada del múltiplex, però, va servir a Camps per a perllongar la irresolució del problema i, de passada, per a alimentar el discurs victimista envers el govern socialista. Segons que

deia Camps, TV3 no es podria veure al País Valencià mentre el govern de José Luis Rodríguez Zapatero no concedira a la Generalitat Valenciana un tercer múltiplex.

La substitució de Francisco Camps per Alberto Fabra ha desvetllat expectatives sobre una possible solució del problema per aquesta via, si bé des que s'ha instal·lat a la plaça de Manises no hi ha hagut cap avanç significatiu. Siga com siga, quan era alcalde de Castelló de la Plana Fabra va mostrar-se incòmode amb l'apagada, una posició que contrastava amb la bel·ligerància que mostraven els seus companys de València.

Així doncs, l'arribada de Fabra al cap i casal va obrir un nou escenari. Des que el mes de juliol substituï sobtadament Camps, Fabra ha marcat distàncies respecte al seu predecessor en diversos àmbits. En aquests sis mesos, ha posat en quarantena la política de grans esdeveniments de què Camps va fer bandera; ha accedit a obrir comissions d'investigació a les Corts sobre la CAM i sobre el *cas Emarsa*; i ha substituït el discurs altisonant de Camps per un de molt més mesurat. També

en l'àmbit de les relacions valenciano-catalanes, el cap del Consell ha mostrat un tarannà molt més desacomplexat que no Camps. Mentre l'ex-president va defugir durant vuit anys de fotografiar-se amb presidents catalans, Fabra va tardar 49 dies a desplaçar-se a Barcelona per a reunir-se amb Artur Mas a propòsit del corredor mediterrani. En la conferència de premsa posterior a la trobada, Fabra va admetre que tots dos tenien temes pendents de què parlar, en al·lusió a TV3.

Tamnateix, els auguris que portava aquella bona sintonia s'han refredat amb el pas de les setmanes. Oficialment, no hi ha hagut cap avanç significatiu. Ara, segons fonts consultades per EL TEMPS, durant aquests sis mesos els equips d'ambdós presidents hi han treballat. "La qüestió és a l'agenda, però més que trobar-hi una solució parcial, es pretén trobar-hi una solució definitiva", apunta una persona pròxima al cap del Consell, que no s'està de recordar, amb tot, que la crisi financera de la Generalitat és la preocupació prioritària.

Una cosa sembla clara: la reclamació del múltiplex ja no serà un impediment per a arribar a un acord. La setmana passada, la delegada del govern espanyol, Paula Sánchez de León (mà dreta de Camps durant la darrera etapa), i el conseller de Governació, Seraffín Castellano, es van reunir per a abordar els temes que València vol plantejar a Madrid. I, entre eixos temes, no hi havia la concessió d'un tercer múltiplex. L'absència pot interpretar-se com un arraconament de la qüestió de TV3, però també com l'assumpció tàcita, per part de València, que el tercer múltiplex no és necessari per a recuperar el senyal de la televisió catalana.

La pregunta, en aquest punt, és per què, si hi ha bona sintonia i no hi ha impediments tècnics, no s'ha restablert el senyal de TV3. I la resposta està en la precària situació interna en què es troba Alberto Fabra dins el Partit Popular. Aquests darrers mesos, el president ha vist com alguns notables de la formació conservadora el qüestionaven. En aquest context, tot fa pensar que defensar ara mateix la restitució de TV3 s'interpretaria com una esmena massa òbvia sobre l'etapa de Francisco Camps. Així doncs, pot ser que Fabra

Sense senyal, però amb veu

L'apagada de TV3, el 17 de febrer de l'any passat, va tenir una resposta civil tan contundent com inesperada, tant al carrer com a les xarxes socials. En un primer moment, el Twitter i els perfils del Facebook van canalitzar la ràbia i la perplexitat dels milers de valencians que de la nit al dia s'havien quedat amb les pantalles en negre. En poques hores, #sensesenyal i #volemTV3 es van situar entre les deu etiquetes més utilitzades als Països Catalans i a l'estat espanyol, i fins i tot assoliren visibilitat a escala mundial. La primera revolta 2.0 d'Europa, com algú la va arribar a definir –en referència a les revoltes àrabs–, tenia lloc a casa nostra. Fins i tot Acció Cultural s'ho mirava amb perplexitat.

Però, com les revoltes a l'altre costat de la Mediterrània, la indignació no fou només digital. Amb la mateixa rapidesa amb què s'havien propagat els lemes per internet, començaren a convocar-se concentracions espontànies arreu del país. La convocatòria era difusa –tan difusa com ho eren les plataformes #sensesenyal, que anaren sorgint com bolets– però alhora engrescadora.

Manifestació per TV3 a Castelló en febrer del 2011.

A València, Barcelona, Nules, Pego, Ontinyent... milers de persones palesaren la seua disconformitat. La protesta féu el cim a Castelló de la Plana. El 26 de febrer, només nou dies després de l'apagada, 15.000 persones van eixir al carrer per a cridar "Volem TV3!". Amb motiu del 25 d'Abril, 80.000 més eixiren a manifestar-se a la ciutat de València.

vulga deixar passar el temps, tot esperant el congrés que, el mes d'abril, li hauria de donar el control del PP del País Valencià. A partir d'aquell moment, tindria una posició més bona que no ara per a abordar un tema que, per alguns sectors del PP, especialment a la ciutat de València, continua essent

“La qüestió [de TV3] és a l'agenda de Fabra”, segons una persona pròxima al cap del Consell

controvertit. En tot cas, com apunta el diputat per Compromís, Joan Baldoví, la recuperació de TV3 “és una bona qüestió per a esbrinar si Fabra té aquest nou tarannà que hom li atribueix o, per contra, és tan autoritari com Camps”.

Solució C: resolució judicial. La Generalitat Valenciana va obrir els expedients administratius contra ACPV basant-se en una llei de l'àudio-visual aprovada per les Corts l'any 2006 en què s'atorga l'autoritat sancionadora. Acció Cultural va presentar una demanda davant la justícia tot argumentant que les emissions de TV3 s'han fet a través d'un múltiplex de titularitat estatal sobre el qual no té potestat sancionadora. L'entitat cívica resta a l'espera del pronunciament del Tribu-

D'aquell dia ençà, ha passat pràcticament un any, un temps en què l'economia ha monopolitzat el discurs públic. Tanmateix, la reivindicació a favor de TV3 es manté present. Per això, la plataforma #sensesenyal i ACPV han convocat una manifestació el dissabte 18 de febrer, a les 18 hores, a Castelló de la Plana, amb motiu del primer aniversari de l'apagada dels canals catalans al País Valencià. La protesta, que duu per lema “Estem sense senyal, però no sense veu”, pretén recuperar el suport popular que aquesta reivindicació va assolir ara fa un any i, a més, que això siga a la ciutat d'on prové l'actual president de la Generalitat. La mobilització compta amb el suport de destacades personalitat d'arreu del país, com ara l'ex-president de la Generalitat Josep Lluís Albinyana, el president de la patronal hostelera Hosbec, Antoni Mayor, el dissenyador Xavier Mariscal, el periodista Pitxi Alonso, els escriptors Isabel-Clara Simó i Ferran Torrent, els actors Toni Albà, Juli Mira i Xavi Castillo, els cantants Xavi Sarrià, Pau Alabajos i Paco Muñoz, entre més.

nal Suprem. En cas que la sentència fora favorable, s'obririen les portes a la restitució del senyal i, fins i tot, a una revocació de les multes.

Solució D: fer creu i ratlla. Si ho volguera, Alberto Fabra disposa dels instruments legals i la capacitat administrativa necessària per a revocar el procés contra ACPV i el senyal de TV3 iniciat per Francisco Camps el gener del 2007. Només hauria d'alçar les multes i permetre la reobertura dels repetidors. L'endemà de decidir-ho, els valencians tornarien a veure TV3 i Roberto M. sabria, per boca del Tomàs Molina, quin oratge farà el cap de setmana.

Violeta Tena.